

Limonáda u Bezručů

Inscenace hry současného slovinského dramatika Iztoka Lovriče Limonáda je v programu ostravského Divadla Petra Bezruče v její české premiéře a v režii Mariána Amslera označena jako hudební crazy komedie. Všechna tři slova tohoto žánrového označení jsou na jevišti naplněna vrchovatě.

Iztok Lovrič přímo v textu nazval své dílo „mýdlovou operou“. Tak se označují televizní seriály nevalné úrovně. Obsahem hry je karikatura tohoto žánru a postaviček přihlouplých policistů, tajných agentů, těhotných milenek a všech možných monstrozit, v nekonečných proudech šířených televizním éterem. Právě díky působení těchto programů na rozvoj myšlení televizního diváka občas nazýváme přístroj s obrazovkou slovem debilizátor. Autorka výpravy Martyna Dworakovská použila jako oponu velkoplošnou fotografii sídliště, které dominují střechy s lesem televizních antén. Od jejího prvního zvednutí se na jevišti rozpoutá smršť skvělých nápadů, což platí od textu přes režii a výpravu a kostýmy až k hudbě a písňovým textům Maria Buzziho. Základní příběh slouží pouze jako osa, na kterou se navěšují bláznivé situace. Dvojice najatých lupičů na zakázku ukrade z Louvru obraz Mony Lisy, aby toho nebylo málo, objektem další krádeže je socha Michelangelova Davida, ale to všechno je jen zkouška na hlavní loupež, ke které však už k lítosti natěšených diváků bohužel nedojde. Ukradena má být, světe div se, newyorská Socha svobody. Oživlou Monu Lisu hraje Tereza Vilišová. V úvodním výborně hraném monologuje se dozvíme, že mlsná, marnivá a prostořeká Mona Lisa má od věčného úsměvu ztuhlou tvář, staletý hlad a ukrutnou chuť na křupavé pochutiny, nemá co na sebe a zoufale se nudí, neboť se naposled bavila pověšená v Napoleonově ložnici. To že herečka navíc skvěle hraje na trubku přímo na scéně v živě hrající čtyřčlenné kapele, je jen třešnička na dortu vynikajícího hereckého výkonu. Tomáš Dastlík v trpytivě zeleném kostýmu hraje pohádkovou, nadpřirozenou postavu Bruna Strasse, nebeského posla a vykonavatele vůle nejvyššího inspektora s něžným půvabem, jeho pěvecké a taneční číslo by ovšem vítězilo na pódiích vrcholného showbyznysu. Lukáš Melník v postavě Janka Blonda výborně karikuje Jamese Bonda, trojice policistek Renda (Sylvie Krupanská), Romča (Markéta Haroková) a Růža (Kateřina Krejčí) ze všech sil pátrají po vlastním těhotenství. I když autorovi trošičku došla invence v psaní postavy sochy Davida, jeho akcent na mužské sebezahledění prostřednictvím vše poměřující délky penisu přesně odpovídá charakteru postavy i naší, karikované televizní epochy. Nezapomenutelná je scéna Davida tančícího na soklu při hip hopu, zatímco v igelitu zabalená Mona Lisa se v pozadí marně snaží vymanit se z pout. Když téměř v závěru inscenace přikulhá s hůlkou v ruce na jeviště téměř metafyzická postava jako břitva ostré ruské mafiánky Irini Nikolajevny v podání Marcely Čapkové, hravost inscenačního týmu dosahuje vrcholu a bránice všech diváků jsou v přímém ohrožení trvalé smíchové křeče. Samostatnou kapitolou je postava uklízeče, kterého ztělesňuje Přemysl Bureš. Jeho vtipy o policistech a blondýnkách se jistě brzy rozletí světem. A protože i zbývající herci (šéfa lupičů hraje Leopold Vápeník a dvojici jeho podřízených Edu a Bédu hrají Dušan Urban a Tomáš Krejčí) se na jevišti s velkou chutí vypořádávají se svými televizními předlohami, lze tuto inscenaci ostravských „Bezručů“ bez nadsázky označit za dosavadní vrchol ostravské divadelní sezóny.

Autor: Ladislav Vrchovský / Český rozhlas 3 Vltava